

Saafrømt et Medlem, der er berettiget til Understøttelse som Følge af Arbejdsløshed, efter Anvisning af Kassens Bestyrelse (jfr. § 13 Nr. 8) eller af egen Drift overtager et Arbejde, for hvilket der ydes ham et Vederlag, som er ringere end den fornævnte Maksimumsunderstøttelse, skal Kassen kunne supplere hans Indtægt op til dette Beløb.

Understøttelse ydes ikke til nogen, forinden han i mindst et Aar har været Medlem af Kassen og betalt sit skyldige Kontingent. Understøttelse tilstaas heller ikke for de første 6 Dage, i hvilke en Arbejdsløshed har vedværet — en Frist, der efter Vedtægtens nærmere Bestemmelser vil kunne forhøjes indtil 15 Dage. Den i foregaaende Punktum anførte Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, naar Understøttelsen tilstaas alene som Rejsehjælp.

For Kasser, der tælle Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, kan det af Indenrigsministeren — efter forud indhentet Erklæring fra det i § 18 ommeldte Nævn — fastsættes, at Understøttelse paa visse, nærmere bestemte Tider af Aaret ikke skal kunne ydes Kassens Medlemmer eller de paagældende Sæsonarbejdere, forinden Arbejdsløshedens Varighed har strakt sig over et længere Antal Dage end 15, og i saa Fald hvor stort et Dageantal.

§ 12.

Rejsehjælp, der tilstaas nogen efter foregaaende Paragraf, maa ikke overskride det Beløb, der vilde kunne ydes som Dagpenge efter Kassens Vedtægt i 12 paa hinanden følgende Maaneder.

§ 13.

En anerkendt Arbejdsløshedskasse maa ikke yde Understøttelse:

1. Under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme,
2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saalænge Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer,
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund have forladt deres Arbejde, eller maa anses forskyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater,
4. til Medlemmer, der aftjene deres Værnepligt,
5. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf,
6. til Medlemmer, der hensesidde i Varetægtsarrest,
7. til Medlemmer, der oppebære fast Fattigunderstøttelse,
8. til Medlemmer, der vægre sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse anvist Arbejde, som svarer til deres Evne.

Nægter vedkommende Kasses Bestyrelse i Tilfælde af et Medlems Arbejdsløshed at yde ham Understøttelse under Henviisning til Bestemmelserne i foranstaaende Nr. 1—3 og 7—8, skal den af Bestyrelsen i saa Henseende truffene Afgørelse af paagældende kunne indankes for det i § 18 ommeldte Nævn, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold.

§ 14.

I en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal Størrelsen af Understøttelsen i 12 paa hinanden følgende Maaneder være fastsat til at udgøre et Beløb, som mindst svarer til en Dagpengeydelse for 70 Dage.

Har et Medlem i Løbet af højst 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar modtaget en saa stor Understøttelse af Kassen, som svarer til en Dagpengeydelse for 210 Dage, maa der ikke ydes ham yderligere Understøttelse af Kassen, førend han i et derefter følgende helt Regnskabsaar har været Medlem af Kassen og betalt de for dette Tidsrum skyldige Præmier.

§ 15.

Tilsynet med de anerkendte Arbejdsløshedskasser overdrages en Arbejdsløshedsinspektør, der i aarligt Vederlag erholder et Honorar af 3,000 Kr.

For saa vidt den nuværende Sygekasseinspektør maatte overtage Stillingen som Arbejdsløshedsinspektør, bliver han at behandle i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Lov af 5. Januar 1851 § 3.